

12 februari 1973
Allahabad

Alopi Bagh Ashram

Om de stroming van een rivier te beheersen, moeten we twee dingen doen: (1) een dam bouwen (2) een kanaal eruit laten gaan. Een kanaal vermindert het watervolume van de hoofdstroom, en maakt controle gemakkelijk. Net zo, om onze gedachten te beheersen, laten we sommige ervan omleiden naar een heilige richting en laten we een hindernis bouwen voor de niet heilige gedachten. Heilige gedachten brengen ons vaak in het gezelschap van heilige mensen. Op zijn beurt scheidt dit in ons een objectief oordeel, wat behulpzaam is bij het realiseren van Param-Atman. Maar in werkelijkheid is heilig gezelschap zeer moeilijk te vinden in de materialistische wereld van vandaag. Als we het geluk hebben om het te vinden, en onze Chitta gaat er geheel in op, dan wordt het bereiken van de Param-Atman niet moeilijk. Dus op zichzelf brengen heilige gedachten en handelingen ons niet direct naar Param-Atman – maar ze kunnen ons brengen naar heilig gezelschap, hetgeen ons op zijn beurt leidt naar Param-Atman.

De specialiteit van de menselijke geboorte is het bezit van een zuiver oordeel. Dit neemt ons, als er van geprofiteerd wordt, naar het heilige gezelschap. En daar vinden we de sleutel die alle geheimen ontsluit. Het gebeurt regelmatig dat als er een geheim ontsluit wordt, dat het ontsluiten van andere geheimen er op volgt. In de ogen van denkende mensen zijn bevrijding en gebondenheid enkel een toneelstuk. In feite is niemand gebonden. Als er een werkelijke gebondenheid zou zijn, zou het niet mogelijk geweest zijn om die los te maken. We denken alleen maar dat we gebonden zijn, en bevrijding betekent alleen maar het verwijderen van deze gedachte. Geboorte en dood zijn ook een toneelstuk. Niemand kan zijn eigen geboorte of dood ervaren. We kunnen er alleen van anderen over horen, terwijl verklaringen van anderen altijd kunnen verschillen en kunnen daarom niet als waar beschouwd worden.

We gaan maar door met bekritisieren, terwijl we ons nauwelijks realiseren dat kritiek meer verwoest en weinig opbouwt. Ook onze krachten van redeneren weerleggen meer en bewijzen minder, zelfs op het wereldse vlak. Maar Param-Atman ligt voorbij menselijk redeneren.

Je kunt niet voldoende redenen opperen om iedereen tevreden te stellen zelfs over het bestaan van Param-Atman, om maar niet te spreken van hem door redeneren te bereiken. Wat we wel kunnen doen is het hart schoonmaken. Dan toont hij zichzelf uit zichzelf.

15 februari 1973
Allahabad

Beste Dr. Roles,

Z.H. heeft nu uw brieven van 16 en 21 januari bekeken. Hier zijn de antwoorden, samen met nog drie Mela toespraken en wat foto's van de Mela die mijn zoon voor me maakte.

Hoogachtend,

R. Dixit.

Vraag 1. U wilt weten wat precies uit alle gesprekken die u tot dusverre met mij heeft gevoerd, voor u vandaag het meest belangrijk is.

Mijn moeilijkheid is dat tenzij ik me alles herinner wat u heeft gevraagd, en alles wat ik als antwoord heb gegeven, ik niet in een positie ben om dat te zeggen.

Het kan echter voldoende zijn om ruwweg aan te geven dat de essentie van dat alles zal zijn:

- a) Fysiek, wijd uzelf toe aan universele dienstbaarheid, overwegend dat u ieders dienaar bent.
- b) Devotioneel, hecht belang aan de Opperste Macht, terwijl u zijn onbegrensde welwillendheid in de geest houdt.
- c) Intellectueel, identificeer uzelf als een met Param-Atman die van alles getuige is en zichzelf toont in alle vormen die u ziet.

Vraag 2. U zegt: "Het lijkt onmogelijk om dat alles nu al op te geven, maar gewoonlijk houd ik het slechts bij 2 dagen in de week..."

Nu, opgeven kan mentaal en intellectueel altijd en onder alle omstandigheden gedaan worden. Hiermee is het geen kwestie van vandaag of morgen, of van een of twee dagen in de week. Beoefen opgeven aldoor. U bekijkt het lichaam, de geest en het intellect gewoon als behorend tot Param-Atman en als zodanig wordt dit alles geofferd aan Param Atman. Dat is wat opgeven betekent.

Vraag 3. U lijkt te vragen hoe Sattva onderhouden kan worden.

Als Rajoguna en Tamoguna oprijzen tijdens het overwicht van Satoguna, dan zullen ze niet effectief zijn. Daarvoor moet u af en toe het idee van uw werkelijke zelf herinneren, en tegelijkertijd houdt u zichzelf bezig met het uitvoeren van dienstbaarheid (dat wat uw plicht is). Dan zullen, omdat Satoguna tussenbeide komt tussen Rajoguna en Tamoguna, de laatste twee uw Antahkarana niet noemenswaard aantasten. Een beetje Satoguna zal veel Rajoguna en Tamoguna genezen, net zoals een klein beetje medicijn een grote ziekte geneest. Of zeg, slechts een kleine lucifer kan een berg katoen afbranden.

*15 februari 1973
Allahabad*

Alopi Bagh Ashram

Geen wereldse handeling, hoe goed die ook is, kan helemaal vrij zijn van kwaad. Geen werelds genoeg kan verkregen worden zonder iemand pijn te berokkenen. Elke zondaar heeft een deugd. Zouden we dan van handeling moeten afzien teneinde weg te blijven van kwaad?

De manier om zichzelf van kwaad te ontdoen is om de houding te koesteren dat het de natuur is die door het lichaam handelt, en niet het Zelf. Het lichaam is de machine van de natuur om handeling te produceren. Uw Zelf is slechts de getuige en niet de doener. Het is door de natuur dat Param-Atman het hele universum laat dansen, maar hij danst niet zelf. Hij maakt dat onze Manas, Buddhi enz. dansen. Maar niets kan hem doen dansen. Hij is de werkelijkheid en de waarheid, en nergens schiet hij iets tekort. De staten van Chitta zijn niet de staten van Atman. Meditatie, oefening, Samadhi, etc. zijn allemaal staten van Chitta. Zelfs het graven in de grond voor dienst aan Param-Atman is hemels, terwijl zelfs aanbidding van Param-Atman voor wereldse doeleinden hels is. Wacht niet op een passende gelegenheid om het herinneren van Param-Atman te beoefenen. Denk niet aan vandaag of morgen. Je kunt het doen steeds wanneer er een gevoel van toewijding in je hart oprijst, geen aandacht gevend aan de aanwezige hindernissen.

Zo kwam een dokter over zijn hindernissen heen. Hij had een humeurige vrouw. Hij kreeg op een avond een telefoontje om om 8 uur een patiënt te bezoeken. De vrouw zei dat het eten om 9 uur klaar zou zijn en dat hij weg kon gaan nadat hij gegeten had. De dokter zei dat hij tegen die tijd terug zou zijn. Maar hij werd opgehouden tot middernacht, toen de echtgenote naar bed was gegaan en het eten koud was geworden. Bij het horen van de claxon van zijn auto werd zijn vrouw wakker en begon tegen de dokter te zeuren. Het zette het eten op haar hoofd.

"Wat bedoel je?" vroeg ze hem kokend van woede. "Ik warm mijn eten op. Het is koud geworden", antwoordde de dokter.

Iemand vroeg een Mahatma naar de manier om tot de Param-Atman te komen. De Mahatma zei tegenhem dat hij moest hollen. Is hollen de weg naar de Param-Atman? Misschien, maar niet de enige manier. Net zo kan het herinneren van Param-Atman een manier zijn, maar niet de enige manier. Dienstbaarheid kan ook een manier zijn maar niet de enige manier. Geen enkele weg kan universeel zijn.

16 februari 1973
Allahabad

Alopi Bagh Ashram

Deze toespraak gaat verder op hetzelfde thema van de verhandeling van Zijne Heiligheid van 9 februari, en laat zien dat je alleen nadat je kennis hebt gemaakt, je toegewijd kunt worden:

Normaal zullen degenen die niet compleet zijn, volledigheid zoeken. Daarom zou iemand die reeds compleet is geen noodzaak hebben om het volledige te zoeken. Maar vreemd genoeg, is het enkel het voltooide Wezen dat de complete Param-Atman zal zoeken. Dat is zo omdat het alleen het voltooide Zelf kan zijn dat automatisch tot de gedachte aan Param-Atman ingaat zodra dit rustig gaat zitten. Zo lang als iets anders je aan kan trekken, kun je er zeker van zijn dat Param-Atman ver weg is. Je kan uiteindelijk niet tegelijkertijd op twee paarden rijden.

Aangezien Param-Atman almachtig en onbegrensd is, is het duidelijk dat geen gehechtheid Hem zou kunnen binden. Maar opnieuw, het is vreemd dat de banden van liefde en Bhakti dat wel kunnen doen. We weten dat alleen bekendheid liefde kan scheppen. Param-Atman is zo prachtig dat hoe bekender we met Hem worden, hoe meer we van vreugde vervuld worden – dit scheidt Bhakti automatisch en noodzakelijkerwijs. Dan worden de handelingen van aanbidding overbodig. Ze vormen echter een voorbereidende noodzaak.

Hier moet wel begrepen worden dat de zogenaamde ‘toewijding’ (die we kunnen proberen voordat we kennismaking hebben) een geforceerd en onwerkelijk fenomeen is, terwijl datgene wat onvermijdelijk begint na kennismaking werkelijk is. Dan worden ons lichaam, geest en alle bezittingen toegewijd aan Param-Atman en deze toewijding zelf wordt de aanbidding van Param-Atman. Dan eten, drinken en handelen etc. we omwille van Param-Atman, en doen we niets voor onszelf. Overal en in alles zien we niets dan Param-Atman. Dit is een stadium van absolute intimiteit met Param-Atman, en Bhakti is gewoon een ander woord voor dit stadium.

Laten we nu opnieuw terugkeren naar de kwestie van kennismaking. Wanneer er geen bekendheid is met iets, zal elke liefde of verering die eraan geofferd wordt, onoprecht zijn. De vraag is daarom hoe men deze bekendheid verkrijgt. Wereldse bekenden kunnen verkregen worden door proberen. Maar Param-Atman ligt buiten de wereldse sferen. Dus menselijke pogingen om Hem te vangen mislukken allemaal, tenzij en totdat hij Zichzelf binnen ons bereik brengt. Dat doet Hij zodra hij ziet dat we het verdienen. Dus wat we moeten doen is het verdienen.

Heilig gezelschap voorziet in een plek om dit alles te oefenen. Een van de dingen die ervan we leren is dat de diepst mogelijke relatie die tussen twee dingen kan bestaan dat is wat bestaat tussen ons Zelf en Param-Atman. Alle andere relaties zijn minder. Een realisatie van dit feit kan een hoop Bhakti geven en we bereiken ons doel.

22 februari 1973
Allahabad

Toespraak in de Ashram

Vergeleken met de lagere dieren is de ontwikkeling van kracht in de mens markanter. Deze kracht verblijft in de Antahkarana.

Neem het geval van een elektrische lamp. In het algemeen zien we dat de grotere lamp krachtiger is voor wat betreft het geven van licht. De kwestie rijst daarom op: wat doet er toe – de grootte van de lamp of het licht dat hij geeft? Als de lamp blauw is, lijkt het licht blauw te zijn; als hij rood is, lijkt het licht rood; als hij helder is, lijkt het licht helder; als hij vuil is, lijkt het licht vuil te zijn. Ondanks dit alles, was het licht hetzelfde in ieder geval. Het is wezenlijk noch blauw noch rood noch vuil.

Net zoals de verschillen werden geschapen door de lamp terwijl het licht hetzelfde bleef, zijn de verschillen in kracht zoals die door mensen worden getoond, evenzo geschapen door de Antahkarana, terwijl Param-Atman, de bron van de kracht altijd hetzelfde blijft. Vanuit dichters toont dezelfde kracht zich als poëzie, vanuit wetenschappers als wetenschap, vanuit advocaten als wet, vanuit soldaten als soldaten, vanuit atleten als atletiek etc. Sommigen tonen de kracht meer en sommigen minder maar de kracht zelf is van geval tot geval noch meer noch minder.

Bepaalde dingen worden als zuiver beschouwd en andere als onzuiver; maar Param-Atman, de basis van alles, is Een en dezelfde. Hoe komen zuiverheid en onzuiverheid er dan in? De reden ligt bij de twee fasen van kracht – ‘Vidya’ en ‘Avidya’ (kennis en onwetendheid). Dit doet op zijn beurt twee soorten Natuur oprijzen in de schepping – zuivere en onzuivere. En al die tijd is er een proces gaande dat probeert de dingen die verkeerd zijn gegaan vanwege Avidya, recht te zetten.

Als een pot zijn vorm verliest, zal de pottenbakker hem vernietigen en opnieuw maken. Als een onderdeel van een machine niet voldoet aan de correcte specificaties, dan zal de fabriek het opnieuw gieten zoals vereist. Het materiaal wordt niet waardeloos maar wordt opnieuw gebruikt om het juiste ding te maken. Verkeerde dingen worden voortdurend veranderd in goede dingen.

Al deze correctie processen hebben in de Natuur plaats, niet in Param-Atman. Alweer is het het gedrag van de dingen dat onderhevig is aan correctie. Uiteindelijk is natuur alleen maar een ander woord voor gedrag. De natuur is niet vrij om onafhankelijk te handelen. De kracht zet verschillende toneelstukken neer om zijn Meester te behagen. De Natuur wil vanwege haar ondergeschikte relatie met Param-Atman zijn Gunst verwerven. Dit kan alleen gedaan worden door het produceren van dingen waar Hij van kan houden, en alleen van de juist geproduceerde dingen zal gehouden worden.

Onze handen, voeten, ogen etc. worden door Natuur bedoeld om correct te handelen, zodat het Param-Atman kan behagen; maar door onwetendheid geloven wij dat ze bedoeld zijn om de wereld te behagen! Hoewel Param-Atman grenzeloos is, moeten we Hem toch eerst zien in de begrensde dingen. Hem zien in de begrensde dingen zal ons uiteindelijk leiden naar de onbegrensde Param-Atman. De traagheid van de Chitta staat in de weg van het realiseren van Hem. Liefde heeft de kracht om deze traagheid te verwijderen en ons een glimp van de Param-Atman te geven.

9 maart 1973

Allahabad

Beste Dr. Roles,

Ik heb uw brieven van 21 en 25 februari ontvangen, de eerste bevatte wat vragen die bij het publiek oprezen tijdens uw lezingen. Terwijl ik wachtte op een gelegenheid om ze aan Z.H. door te geven, kwam uw tweede brief waarin u me vroeg hem er niet mee lastig te vallen. Dus ik heb ze achter gehouden. Ik ben blij te weten dat de toespraken die ik mee stuurde met mijn brieven van 3, 7 en 15 februari veilig bij u zijn aangekomen en dat u blij was met de foto's. Vervolgens schreef ik u op 17 februari om Mela toespraken no. 10 en 11 op te sturen en het antwoord van Dandi Swami op uw vraag, en op 26 februari weer om een toespraak na de Mela gedateerd 22 februari op te sturen. Ik hoop dat zij ook aangekomen zijn. Ik was slechts bij een gelegenheid aanwezig toen Shri Jaiswal en Mr. MacLaren Z.H. ontmoetten. Het gesprek van die dag hield voornamelijk verband met de krachten die in de verschillende Chakras van ons lichaam verblijven, Muladhara etc. De Dandi Swami was niet aanwezig, en feitelijk ben ik er niet zeker van of hij überhaupt in Allahabad was. Ik ben nog een keer naar de Ashram geweest gedurende hun bezoek, maar ik kwam terug en merkte dat de deur van de kamer dicht was. Ik vermoed dat het misschien de laatste dag van hun gesprek was.

Graag had ik u wat meer gedachten van Z.H. met deze brief mee willen sturen, maar hij is weg en wordt op 17 maart terug verwacht.

Ja, we maken het goed en zijn gelukkig en sturen u, uw vrouw en de Allans onze warme groeten.
Hoogachtend,
Rlal Dixit.

12 april 1973
Allahabad

Beste Dr. Roles,
Uw brieven van 15, 19 en 27 maart bleven te lang bij me hangen, omdat Zijne Heiligheid na zijn terugkeer in Allahabad het druk kreeg met de 'Navaratra' programma's in zijn Ashram die gisteren waren afgelopen. Hij hoorde vanmorgen uw brieven en antwoordde als volgt:

Antahkarana

U heeft gelijk als u zegt dat het een 'innerlijk orgaan' of een cel is, dat niet fysiek is in de zin dat het gezien kan worden. Vanuit deze Antahkarana wordt licht gevoeld in de vorm van Ahankara, Buddhi en Manas. Het wordt uitgebreid besproken in de boeken over Indiase filosofie. De invloed ervan wordt in het bijzonder gezien in de wakende en droomstaten. Gedurende de droomloze slaap, is het kalm. In de staat van Turiya, ontbreekt het zeer.

Denkers willen niets, zelfs geen God

Dat betekent dat ze beseffen dat alles toebehoort aan de Param-Atman en onafscheidelijk met Hem is verbonden. Daarom is er voor hen geen gebrek aan wat dan ook. Wanneer er geen gebrek is, zal de vraag van iets nodig hebben of willen niet oprijzen. Zij die omringd worden door behoeften en wensen, willen in werkelijkheid niet Param-Atman maar de vervulling van hun wensen en behoeften door Hem. Zo iemand heeft liefde noch kennis.

Een vriend maken van Buddhi

Buddhi probeert altijd om de Atman te volgen. Manas is zijn kind. Maar wanneer Manas aan hem gaat trekken, dwaalt hij af van zijn Meester en buigt af naar de Manas. En de Manas volgt genoegens buiten. Wanneer de Buddhi vrij is om de Atman lief te hebben, en Manas volgt Buddhi, dan verdwijnt daarom de tekortkoming en er heerst opperste tevredenheid waarin aan niets gebrek kan zijn.

Moeite met de Mantra

Er zijn vele Mantras – Rama, Krishna, Shiva etc. Elke kan gebruikt worden. Ik voel dat er in dit bepaalde geval een oude hindernis in het leven van de desbetreffende persoon is die hem ervan weerhoudt om de Mantra uit te spreken en die tegenstrijdige gevoelens creëert. Bijvoorbeeld, het geluid van een bepaald muziekinstrument kan sommige honden aan het janken maken. Om de gevoelens te veranderen kunt u in dit geval 'SHIVA' proberen. (*N.B. Shiva' wordt met een korte 'a' uitgesproken*)

Z.H. gaat over een dag of tien naar de bergen. Hij heeft de laatste tijd geen toespraken in de Ashram gehouden daar het lezen van de 'Ramayana' aan de gang was. Ik hoop dat hij er wat gaat geven nu dat die plechtigheid gisteren afgelopen is. Ik zal u wat vertalingen sturen.

Hartelijke groeten,
Hoogachtend,
Rlal Dixit.

16 april 1973

Londen

Fragment

...R. schreef voornamelijk om Zijne Heiligheid de uiterste verkwikking toe te wensen voor zijn komende bezoek aan de Himalayas – vorig jaar was hij niet in staat om te gaan en had uitzonderlijk heet weer te verduren vanwege het uitblijven van de moesson.

R. noemde ook de grote groep in Wellington onder Mr. Howitt die zich recent bij ons gevoegd hebben teneinde de woorden en invloed van de Shankaracharya direct te ontvangen. De groep had schriftelijk gevraagd om een bewijs van autoriteit uit de eerste hand te krijgen om verder te gaan. Zou Zijne Heiligheid tijd hebben om onze tolk een mondelinge boodschap te geven om die autoriteit over te brengen?

25 april 1973

Allahabad

Uittreksel uit de brief van Dixit

Uw brief van 16 april kwam gisteren aan, d.w.z. goed op tijd. Zijne Heiligheid is blij om te weten dat zoveel mensen ter wereld via u en Mr. Allan met hem verbonden zijn, hem liefde en goede wensen doen toekomen voor een verkwikkend verblijf in de bergen gedurende het hete weer. Hij heeft me gevraagd om zijn dank aan eenieder door te geven.

De mondelinge zegeningen van Zijne Heiligheid aan Mr. Howitt zijn als volgt, zo goed als ik ze in het Engels kan doorgeven:

‘Ik stuur mijn beste wensen en zegeningen aan u, Mr. Howitt en aan alle leden van uw kring voor uw voortdurende voortgang en succes stap voor stap op uw pad in de Heilige Traditie.’

Zijne Heiligheid gaat nu weg op 30 april en hoopt op 8 juli in Allahabad terug te keren.

3 mei 1973

Nieuw Zeeland

Het vervolg, deel van een brief van een student uit Nieuw Zeeland aan een vriend in onze School in

Londen:

“Vanavond was de een na laatste grote lezing van dit trimester, en wat was het een geweldige ervaring. Mr. Howitt was geïnspireerd door de persoonlijke boodschap van liefde die hem was gestuurd door Zijne Heiligheid, en deze liefde stroomde door hem heen en doordrenkte iedereen in de ruimte. Je voelde dat er hier nu permanent een stevig fundament is gelegd in de harten van allen, en het echte werk kan nu beginnen op de manier waarop het ontvangen wordt van Zijne Heiligheid en de doctor...

Mr. Howitt stroomt over van mildheid en begrip, maar met een vertrouwen, ernst en enthousiasme dat hij nooit eerder heeft kunnen laten zien. Zijn eigen geloof is voor velen een inspiratie geweest...”

M.L.

29 april 1973
Allahabad

Toespraak in de Ashram

Z.H. Liefde is de beweegreden achter alle processen die in de wereld werken om haar te onderhouden. Het zou nooit onderhouden kunnen worden tenzij er enig gevoel van liefde bestond. In het geval van het menselijk leven zijn de voorbeelden de liefde van ouders, de liefde van broers, de liefde van vrienden en collega's etc. Zelfs het gedrag van insecten en motten lijkt op een soort van liefde gebaseerd te zijn. Zodanig zelfs, dat de uiteindelijke oorzaak van vijandschap eveneens liefde is. Omdat vijandschap opspringt wanneer liefde gehinderd wordt. Dus een dualiteit van liefde en vijandschap heeft overal de overhand. We willen iets dat we liefhebben; als we het niet krijgen worden we vijandig.

Een liefde die vrij is van bovengenoemde dualiteit is ware Liefde. (Liefde voor iets dat er niet is, is misleiding). Het hele toneelstuk wat door de Param-Atman wordt opgevoerd toont alleen dit ene. Maar er is niemand om het te begrijpen.

Er lijkt als het ware een eeuwigdurend spel van verstopperij aan de gang te zijn. We zoeken allemaal iets. Sommigen zoeken het in vernietiging, sommigen in schepping, sommigen in licht, sommigen in duisternis, sommigen in intelligentie etc. Feitelijk is het de Param-Atman die iedereen zoekt, en Param-Atman is in alles hier en al het andere verborgen. Maar tijdens het zoeken, zijn de mensen vergeten wat ze feitelijk zoeken.

Een man wilde naar de plaats van zijn schoonvader gaan om zijn vrouw te ontmoeten. Hij ging naar het treinstation waar de trein op het perron stond en hij schreeuwde naar de kaartverkoper: "Een kaartje naar de plaats van mijn schoonvader, alstublieft, alstublieft!"

"Alstublieft, wat is de plaatsnaam?" hield de kaartverkoper vol. "Oh, de plaats van mijn schoonvader! Alstublieft! Alstublieft! Snel!"

"Maar zeg me gewoon de naam!"

"Ik zeg je, de plaats van mijn schoonvader. In godsnaam, snel! De trein staat op het punt van vertrek!"

En de trein vertrok, en liet de man achter.

Zoiets is ons allemaal aan het overkomen.

Maharshi Ramana was veertien jaar aan het mediteren op de vraag: "Wie ben ik?" Zodra hij op het juiste spoor was, kostte het hem slechts een minuut om te realiseren dat hij alles was.

Toen Rama in de wouden naar Sita aan het zoeken was, was hij zo in gedachten verzonken dat hij alles over zichzelf vergat. Hij vroeg aan Lakshman vragen als: "Wie ben ik? Wat is dit? Wat is dat? Waar ben ik? Hoe ben ik hier terecht gekomen?"

Toen Lakshman hem herinnerde, kwam hij bij zinnen, maar verviel spoedig weer in bewusteloosheid. Steeds weer opnieuw werden deze vragen gesteld en beantwoord, maar ze werden steeds weer vergeten.

Dat is wat er met ons allemaal gebeurt. In een staat van eeuwige bewusteloosheid hebben we naar iets gezocht zonder het te vinden. We willen weten wat we zijn. We willen gelukkig zijn. Dat wil zeggen, we zijn de Param-Atman aan het zoeken. Maar Param-Atman zit in alles, hoewel er een gordijn van onwetendheid is tussen Hem en ons.

We zouden de Param-Atman in alles moeten zien. Als we dat doen, ontvangen we speciale gunsten van Hem. Dan wordt dit gordijn van onwetendheid opgetild en de Maya – die ons al die tijd aan het bedriegen is – doet dat niet langer en begint ons in plaats daarvan te helpen.

20 oktober 1973

New York

Vragen van Nicolai Rabeneck

Vertaald door R.L. Dixit

Het herinneren van of het denken aan Param-Atman als de enorme bron van het Universum blijft voor mij een koude, intellectuele onderneming. Het is gemakkelijker om Param Atman en zichZelf (Atman) samen te herinneren; dan komt er een warmte en een gevoel van eenheid binnen. Om deze goede staat vast te houden, heb ik geprobeerd om "Tat tvam asi" of 'Aham Brahmasmi' te herhalen; dit helpt maar ik ben bang om lang door te gaan uit vrees dat de herhaling mechanisch wordt. Is er een methode om de Mahavakyas te gebruiken als een hulp om de eenheid met de Universele Param Atman te vinden?

Z.H. Het is mogelijk dat het herinneren van of het denken aan de Param Atman als de enorme bron van het Universum een ietwat koude, intellectuele onderneming kan lijken. Dat zou niet zo zijn, als het andersom was. In plaats van te proberen om uw gedachten in de Param Atman te laten rusten, laat de Param Atman in uw gedachten rusten. Dan zal de kou verdwijnen en er zal warmte komen. U hoeft niet bang te zijn dat uw herhalingen in de loop van de tijd mechanisch zullen worden. Het is krachtig van Zichzelf en gaat daarom door om aldoor energie af te geven in plaats van energie af te nemen van een andere bron zoals een machine doet. De methode om eenheid met de Universele Param-Atman te vinden is om op zoek te gaan naar de Waarheid in uw gedachten.

De studie van de antwoorden van Z. H. aan Dr. Roles (jan-feb 1971) over Prakriti en over de manieren om de tekortkomingen van Prakriti te verwijderen leidde me tot de conclusie dat in mijn geval Prakriti voornamelijk is samengesteld uit Tamas en Sattva: er is weinig Rajas. Activiteit moet beginnen met inspanning. De obstakels zijn uitstellen, besluiteloosheid en gewone fysieke luiheid. Er zijn negatieve gedachten maar in het algemeen hebben optimisme en positieve wensen de overhand. Alleen de weerstand van oudsher is moeilijk om kwijt te raken. Ik ben begonnen met het werk aan de tekortkomingen zoals ik ze zie. Zou Z.H. me willen aanmoedigen en raad willen geven? De recente uitleg van Z.H. over 'opgeven' helpt veel.

Z.H. We zouden de gewoonte moeten koesteren om nooit te denken aan de tekortkomingen van anderen noch die van onszelf. Onze houding moet zijn ze over het hoofd te zien en ze te negeren. Laat goede gedachten de overhand hebben. Laat er zuiverheid zijn in ons praktische leven.

Boodschap aan Z.H. De groep heeft de recente instructie van Z.H. die door Dr. Roles doorgegeven is, zeer gewaardeerd. Er wordt nu een behoefte gevoeld om dieper in stille contemplatie te gaan. Er is de laatste tijd door velen grote belangstelling getoond voor de Indiase cultuur. Sommigen leren de sitar bespelen, anders houden zich bezig met Indiase dans. De studie van Sanskriet gaat door met meer intensiteit. Sommige studenten zijn heel jong, en komen bij ons wanneer ze pas 17 of 18 zijn. Ik laat hen op hun eigen Indiase muziek of dansen studeren als het hen ernst is. We letten er op dat ze niet mee doen met waardeloze lessen die geadverteerd worden onder mooie Indiase namen. Zou Z.H. ons zijn zegen willen geven bij het begin van het nieuwe trimester!

Z.H. Voor wat betreft het trainen van uw jongere groepen, ziet Z.H. niets verkeers in wat u aan het doen bent. Maar hij voegt er aan toe dat externe middelen niet zo behulpzaam zijn bij het vasthouden van de staat van voortdurend geluk als interne stabiliteit. We voegen bepaalde dingen in kleine hoeveelheden toe aan onze maaltijden zodat we kunnen genieten van wat we eten. Toch is dat niet ons voornaamste voedsel. Op dezelfde manier zullen muziek en dansen behulpzaam zijn bij het schonen van de geest van slechte neigingen.

Vragen en Antwoorden van 29 november 1973

Aan het einde van een meditatie komt er een tussenstadium wanneer Bewustzijn gaat van de stille Spirituele Wereld naar de uiterlijke wereld, zodat beide werelden korte tijd aanwezig zijn. Het herhalen van "Aham Brahmasi" verlengt dat tussenstadium en het gevoel ervan zet enige tijd door zelfs wanneer ik actief word.

Z.H. Wanneer we in meditatie gaan, bereiken we een Spirituele Wereld waar stilte de overhand heeft zoals die van een diepe onberoerde oceaan. Geen bewegingen, geen golven, geen stromingen – alles is absoluut stilstaand. Dit is de wereld van

meditatie. Wanneer we kijken vanuit zo'n spirituele wereld, dan wordt ons eigen Zelf alles en niets anders blijft over dan dat. Zelfs materie en Atman worden enkel een schepsel daarvan.

Hoe kan ik directer worden en deze analytische benadering 'opgeven'? De ervaring leidt me naar observatie, en die naar formulering: woorden maar geen realisatie. Is observeren een slechte gewoonte?

Z.H. Net zoals bij een speelgoedpaard gemaakt van suiker, zijn de berijder, de teugels etc. allemaal van suiker en smaken zoet genoeg hoewel ze een verschillende vorm aannemen, zo is alles Atman en niets anders. Het rechte en eenvoudige idee is dat alles een manifestatie van Param Atman is. "Ik" en 'jij' zijn twee verschillende afdelingen van een en hetzelfde bedrijf, terwijl het bedrijf een is. Evenzo is de Param-Atman een, hoewel het verschillend genoemd wordt met namen als 'God', 'Khuda', 'Brahman', 'Sat-Chit-Ananda', etc.

We zouden zo'n gevoel altijd in ons hart levend moeten houden. Maar dit is niet mogelijk totdat er een stabiliteit in de staat van meditatie is bereikt en deze natuurlijk wordt.

शान्ति

